

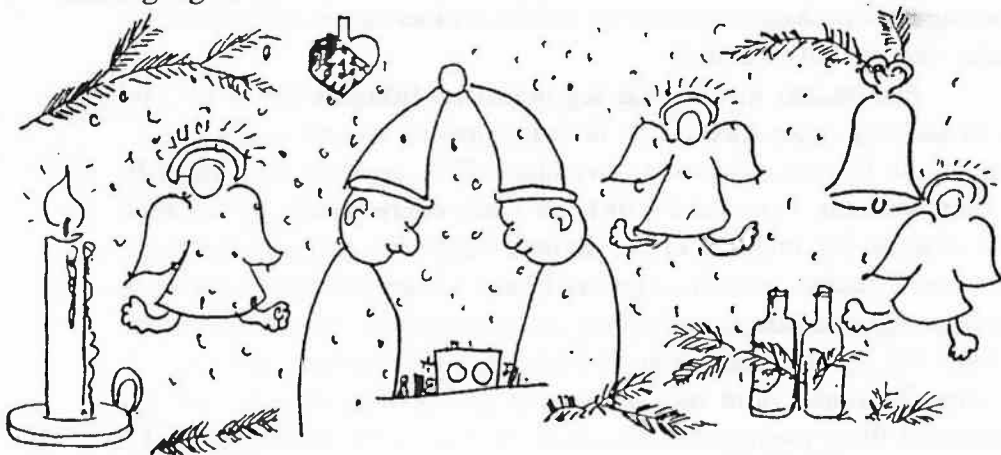
fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

50. årgang nr 12

December 1993

Husk juleafslutning den 22. december kl. 20,00!

Farvel

Et af de ældste skakklubblade i Danmark er *Fribonden*. Med nærværende nummer afsluttes bladets halvtredsindstyvende årgang, og min medredaktør og jeg griber lejligheden til at fratræde. Det er der flere grunde til. Væsentligst er nok den præsenile demens som i stadig højere grad præger vores tankevirksomhed, og som efterhånden har udviklet sig sådan at man nok bør stryge præ'et. Men derudover må jeg sige for mit eget vedkommende at mit kærlighedsliv og følgerne deraf synes at lægge stadig større beslag på de sparsomme ressourcer. Noget lignende gælder for Hans, hvortil kommer de velkendte ambitioner i speedway. I september i år havde han tænkt sig at afslutte sin fantastiske karriere med et sidste individuelt VM-mesterskab, men blev skammeligt bortedømt og måtte nøjes med en sølvmedalje. En sådan skuffelse stikker Hans ikke blot indenbords, så han er gået i

skarp træning og agter til næste år at vise hvor den der titel rettelig hører hjemme; man er vel ikke nordjyde for ingenting. Endelig kan man anføre det arbejdspress som alle med arbejde klager over i vore dage. Det kan godt være at det ikke er blevet større, men det føles i hvert fald sådan.

Vores jævnt dalende indsats kan enhver konstatere ved at tælle de sider som vi selv har skrevet i de seneste årgange. Og så er det endda blevet lettere at være redaktør efter at pc'ere med tekstbehandling har holdt deres indtog, og efter at Leif Jensen har påtaget sig trykningen. Redaktøren klistrer en række artikler op på noget papir og sender det til Leif. Færdig!

Fribondens historie har jeg beskrevet tidligere (1984 nr 1 og 2), så lad mig nøjes med nogle få oplysninger i dagens anledning: Hans trådte til som redaktør i november 1979, sammen med Eigil P. og Finn Madsen. Fra januar 1981 var Hans eneredaktør, og fra april 1981 sluttede jeg mig til. Vi har dermed været den længst fungerende redaktion i bladets historie, ligesom bladet i vores tid har været mere regelmæssigt end længe, og tykkere end nogensinde. Der er udkommet mellem 112 og 200 sider pr år, fordelt på 9 til 12 numre, hver på 12, 16 eller 20 sider. Som nævnt ovenfor er det ikke os selv der har produceret disse mængder af læsestof. Vi har været så heldige at der hvert år har været temmelig mange medlemmer, vist en 15 - 20 stykker, som har ytret sig i spalterne.

Det har været en udelt fornøjelse at redigere bladet, og jeg griber skam stadig mig selv i at sidde og læse i gamle numre. Om det så er holdkampræferater fra en forlængst glemt sæson, eller en forhenværende kasserers fortvivlede og meget morsomme smertenskrig. Det glæder mig at se at de gamle litterære vulkaner stadig er aktive (se fx Dr Holst og Gyldholm), samtidig med at nye kommer til (se fx Jens W.). Hvis man endelig skal nævne et punkt hvor vi ikke ganske har opfyldt de forventninger som vi selv og andre med rimelighed kan have til bladet, så må det blive referaterne fra Vinterturneringen og Holdturneringen. Disse to turneringer er uden tvivl de vigtigste for klublivet, men nogle (langt fra alle!) år har det knebet med rettidige og oplysende referater fra Vinterturneringen, ligesom nogle hold (langt fra alle!) undertiden har været mere end sendrægtige med referater fra deres kampe.

Jeg ved ikke hvem de(n) nye redaktør(er) bliver, men jeg vil slutte med at ønske ham/dem held og lykke.

Steen S.

En gennemsnitskamp

1. holdet hjemme mod Ballerup, 1. runde

Vanløse I	— Ballerup I	4½ — 3½
Søren B. Petersen	— Thomas Bach	1 — 0
Eivind Einersen	— Sigfred Haubro	1 — 0
Jesper Asgaard	— Hans H. Hansen	½ — ½
Bendt Wiberg	— Egon Madsen	0 — 1
Hans Nielsen	— Rene O. Nielsen	0 — 1
Ole Delfter	— Jørgen Christensen	½ — ½
Lars M. Pedersen	— Karsten Nielsen	½ — ½
Per Lykke	— Søren Kilsgaard	1 — 0

Endelig er vi kommet i en gruppe, der ikke har deciderede favoritter. Alle hold er næsten lige gode, og vi kan derfor forvente megen spænding. Jeg gætter på, at vi inden sidste runde både har op- og nedrykningsmuligheder.

Oprykningsmulighederne forringes dog en del af, at Gunnar pludselig har meddelt, at han ikke vil spille. Begrundelsen har været, at han sidste år ikke fik betalt sine togbilletter til Hillerød i de to sidste runder. I betragtning af, at han ikke ansøgte om en sådan økonomisk støtte, men alene brokkede sig ukarakteristisk lavmælt, synes jeg, at det er en noget tynd begrundelse. Nuvel, man har naturligvis lov til at sige, at man ikke gider at spille, og ingen kan tvinge én til noget, så vi må nøjes med at sukke over Gunnars beslutning, der forhåbentlig alene gælder denne sæson.

Men til spillet.

Jeg fik hurtigt en afklaret stilling ved at spille en åbningsfælde, der måske er værd at notere sig. Hvid og sort spiller nemlig tilsyneladende

fornuftige træk, indtil hvid hugger til:
1. e4 d5 2. exd5 Dxd5 3. Sc3 Da5 4. Lc4 Sf6 5. Sf3 Lf5 6. o-o e6 7. Te1 c6? Fejlen! Men trækket er så naturligt, at de fleste vel vil spille det a tempo. Men da hvid ikke har brugt (tabt?) et tempo på at spille d4, kan han nu aktivere sit tårn. **8. Te5!** Trækket ser sygt ud, for sort kan jage den væk med ...Ld6 eller ...Sd7 ved lejlighed. Men hvid trækker som bekendt hver anden gang. **8...Dc7.**

9. Txf5! Pointen; man spiller på pladder! Det føltes helt som de gode, gamle skoleskak-dage. Jeg kunne

huske, at jeg for ca. 3 år siden så et 1. divisionsparti med Mogens Moe som hvid, hvor sort også spillede 8...Dc7. Jeg brugte en del tid på 8...Dd8 og besluttede mig for 9. Txf5 exf5 10. Se5 Sd5 11. Sxd5 cxd5 12. Lb5+ Ke7, og hvid har angreb. Man følger op med De2 og b3 og løberen ud på en af diagonalerne, og noget vil vise sig. 9...exf5 10. Sg5, og sort kan ikke dække f7. Jeg tror nok, at det mindst dødelige er at vælge det dårlige slutspil med 10...Sg4 11. De2+ De5 12. Sxf7 Dxe2 13. Sxe2 Tg8 14. Sd8. Lokkemad. Hvis han spiller 14...Th8, må jeg spille 15. Sf7 Tg8 og være nødsaget til 16. Sd6+, hvilket er et par tempi dårligere. Men minsandten om han ikke spiller 14...Kxd8? 15. Lxg8 Sf6 16. Lb3 Sbd7 17. Sd4 g6 18. Se6+ Ke7 19. d4 Sd5? Endnu en bonde i foret med 20. Lxd5 cxd5 21. Sc7 Tc8 22. Sxd5+ Kd6 23. Sc3, og hvid vandt let.

Søren tog en bonde i åbningen mod at hans brikker manglede koordination. Det gjorde ikke så meget, for Ballerupperens (eller hvad det nu hedder, når man kommer fra Ballerup) brikker havde lige så dårlig koordination, og de velmente forsøg på at retfærdiggøre bondetabet gjorde kun sagen bedre for Søren, der skovlede materiale ind og byttede af til et tykt vundet slutspil.

Jesper kom hurtigt til at stå meget presset. Pressede stillinger skal befries langsomt, har man lært. Men det er nu også effektivt at bytte hele brikæsken af. Det var Jespers taktik, og han fik lov til at gennemføre afbytningerne, til remisen var klar.

Efter vores analyser havde Ballerumpen en klokkeklar gevinst ved at give dronningen for en spand officerer, men man kan da heller ikke regne med, at modstanderen ser alt, vel?

Bendt lod sin modstander få godt fat med planen h5-h4-h3 mod Bendts rokerede konge. Jeg så dog, at Bendt overlevede til et slutspil, hvor han efter sigende satte en officer i slag.

Jeg skrev "efter sigende", og det er nok desværre symptomatisk for vores hold. Hvor vi tidligere troppede talstærkt op onsdagen efter en kamp for at analysere, var det denne gang kun Jesper og Ole, der mødte op; Ole spillede vinterturning... Og oven i købet led de fleste også af gå-hjem-syndromet; når man har spillet sit parti, gider man ikke blive for at se, hvordan det går kammeraterne. Jeg har sagt det før, men nu siger jeg det med en lidt anden formulering:
EN SÅ SØLLE SAMLING VAT-UGLER SKAL MAN LEDE LÆNGE EFTER.

Måske er mine udtalelser farvet af, at jeg nu har ringet 50 gange (og jeg overdriber ikke) til en udtaget reserve, der til så godt som alle andre end mig har sagt, at han gerne vil spille 2. runde (i morgen). Og så er fedtøret ikke hjemme og ringer ikke op af sig selv. Det er sådan noget, der får mig til at sige, at jeg ikke gider at være holdleder længere.

Tilbage til spillet.

Hans har come-back på 1. holdet i år. Men desværre manglede noget af den skarphed, vi kender så godt fra den kant. Modstanderen spillede vist også ganske godt, men i hvert

fald fik Hans langsomt en dårligere og dårligere stilling, indtil han måtte give en officer og dermed partiet.

Lars spillede et omskifteligt parti. Han så længe ud til at være krøllet sammen i angreb, men forsvarede sig ved at give bønder. Fire bønder havde han til sidst givet for en officer, da slutspillet indtraf. I slutspillet fik han aktiveret sine tårne på 2. række, og pludselig var de fire bønder ikke så farlige. Lars kunne plukke først én, siden en anden, men desværre overså han en smart vending og måtte nøjes med remis. Vi ugler var dog ikke sikre på, at slutstillingen var remis og mente at kunne påvise en gevinst for Lars, selvom man i bedste fald skal holde tungen lige i munden.

Per fik sin debut på 1. holdet som reserve. Debutanter plejer at være noget benovede, men det kunne ikke ses på Pers spil. Gambit følges op af

et officersoffer og tjuhej hvor det går i vild blodrus på vej til den mat, der hele tiden så ud til at være lige om hjørnet. Offeret var korrekt, men i tidnød og kompliceret stilling mistede Per pludselig sin dronning. Angrebet var dog stadig så kraftigt, at den ligeledes tidnødplagede modstander ikke kunne forsvare sig korrekt og blev sat mat. Tillykke med sejren, og lad os så bare sige, at det ikke var en dame i slag, men et kalkuleret dronningoffer.

Alt i alt synes jeg, at sejren var rimelig. Nu får vi se, om den var et godt resultat mod et stærkt hold (hvad jeg tvivler på) eller et middelmådigt resultat mod et ikke så stærkt hold. Vi venter i spænding på næste runde (og beder til Gud om, at det kan lykkes at fremskaffe 8 mand).

Eivind

Redaktionelt Mortens manglende træk

Idet vi takker for det indlæg som begynder næste side griber vi lejligheden til at gøre en gammel skade god igen. I Fribonden nr 7, 1993, kunne man i en artikel af MMH se at der manglede et par træk. Disse træk fik vi siden af Morten, og kunne have offentliggjort dem allerede i nr 8. Efter at have afleveret nr 9 til Leif opdagede jeg at jeg havde smidt Mortens manglende træk ud, i den tro at de havde været med i nr 8. Her kommer de omsider, og skal altså indsættes nederst side 10 i Fribonden nr 7:

18.Sf4,Sd7 19.Dc2,Sxf4 20.Lxf4, Ld5

Det er ikke bar løgn, det der med den (præ)senile demens!

Steen S.

Morten M. Hansen

Efter godt ét år og tre måneders spil kunne jeg omkring sommerferien i år endelig konstatere, at jeg i min første k-skak-turnering nogensinde havde opnået en udelt førsteplads. Det er noget ganske særligt at spille en række partier over så lang tid. Udover særhederne med poststempler, ulæselige træk, lange betænkningstider, feriemeldinger, trækforslag, osv. er det jo helt specielt når man får mulighed for at bore sig virkelig dybt ind i stillingerne. Man tvinges ofte (med glæde) til at studere åbningsteori, at planlægge effektivt, at undersøge alle taktiske muligheder til bunds, og i det hele taget at "forstå" sit parti. Jeg kan kun anbefale at spille k-skak. Det højner uden tvivl nærskak-spillestyrken, og sammenlignet med de mange timers fornøjelse det giver, er det mindre vigtigt at førstepræmien ikke kan dække portoudgifterne! Til dem der mener at computerne ødelægger fornøjelsen kan jeg kun sige at det forstår jeg ikke. Jeg tror ikke nogen i det lange løb vil lade sig selv repræsentere af en bunke chips uden forstand og dermed spille en farlig masse porto på at lade en maskine spille en turnering, man åbenbart ikke selv er interesseret i. I øvrigt har computere (formentlig) ikke en chance, når man opererer med lange betænkningstider til Homo Sapiens!

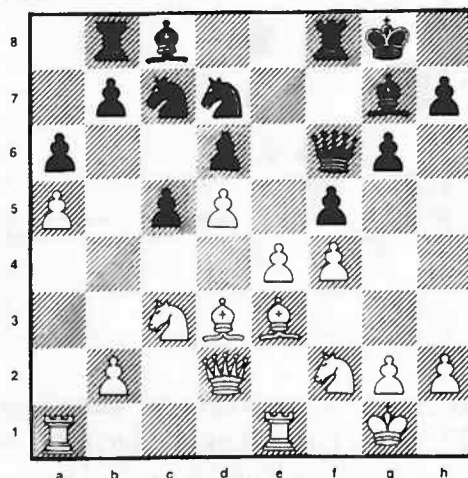
Det første parti afsluttedes efter 5 måneders spil som remis i 17 træk. Når begge parter har mulighed for at se langt, hænder det ofte i k-skak, at fredsslutningen eller resignationen sker tidligere end det ville i nærskakpartier. Det giver til gengæld mulighed for at øge indsatsen i de øvrige partier; man spiller jo seks partier på samme tid.

Næste parti, mod rating-favoritten, var færdigt efter i alt otte måneder:

MMH - Tom P. Petersen, Randers

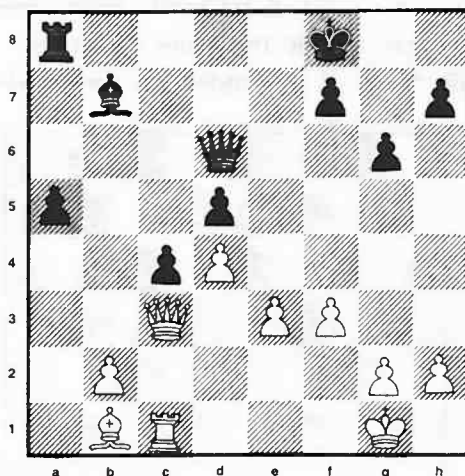
1.d4,Sf6 2.c4,g6 3.Sc3,Lg7 4.e4,d6 5.f3,o-o 6.Le3,Sbd7
7.Sh3,c5 8.d5,Se5 9.Sf2,e6 10.Le2,exd5 11.cxd5,a6 12.f4,Sed7
13.a4,De7 14.Dd2,Se8 15.o-o,Tb8 16.Tfe1 Så langt var det teori.
Hvid står lidt bedre. 16.,-,f5 17.Ld3 (truer exf5 og Lxc5, der
vinder en bonde) Df6?! 18.a5,Sc7

Naturligvis er e5 nu et fristende træk, men efter 10 dages betænkning - man har i snit tre dage pr. træk - nåede jeg ved systematisk arbejde frem til følgende ved første øjekast uforståelige træk: 19.Lc4!

Desværre er der ikke plads til at vise alle herlige varianter fra diagramstillingen, men de følgende taktiske forviklinger er alle gunstige for hvid. PS: Jeg tror ikke en computer ville have fundet det træk? 19. .-, b5 20. axb6, Sxb6 Ikke 20. .-, Txb6 21. e5, dxe5 22. d6+, Se6 23. Sd5 +/- 21. e5!, dxe5 De vigtigste varianter er 21. .-, Sxc4? 22. exf6, Sxd2 23. fxg7, Kxg7 24. Lxd2 +/-, eller 21. .-, Dd8 22. La2, dxe5 23. Lxc5, Te8 24. d6+, Se6 25. fxe5 +/-, eller 21. .-, Dd8 22. La2, Lb7 23. b4, cxb4 24. Lxb6, bxc3 25. Dxc3, Tc8 26. Da5 +/- 22. fxe5, Dxe5? Sorts bedste chance regnede jeg med var 22. .-, Dh4 23. La2, Lxe5 24. g3, Lxg3. 23. La2, Df6 24. Lxc5, Kh8. Her havde jeg siden træk 19 glædet mig til 24. .-, Tf7 25. d6, Se6 26. d7!! , Lxd7 (ellers Txe6!) 27. Dd6 og vinder. På 24. .-, Te8 vinder både 25. Le7!, 25. d6+ og 25. Txe8+ 25. Le7!, opgivet. Elegant til det sidste: 25. .-, Df7 26. d6, Se6 27. Lxf8, Lxf8 28. De3 og hvid har vundet et helt tårn. Glæden ved at vinde sådan et parti holder mindst en hel k-skak-turnering ud!

Tredje parti blev færdigt efter i alt 10 måneders spil. Jeg har sort mod Jesper Dinesen, Albertslund. Et spændende midtspil med gensidigt kvalitetsoffer og for mit vedkommende forsvar mod kongeanreb førte til denne stilling efter 25 træk:

Sort skaffer sig en fribonde på damefløjen med 25. -, a4 26. Da3, Dxa3 27. bxa3, Tb8. Rækkefølgen er vigtig. 27. -, La6? 28. Lc2, eller 27. -, Lc6 28. e4, Tb8 29. exd5. Der venter hvid en slem overraskelse. 28. e4 (med remistilbud), La6! 29. exd5?, Tb3 30. La2, Lb5!! Tårnet kan ikke slås: 31. Lxb3, a:b3 32. Tb1, La4 fulgt af c3-c2. 31. Tb1 går heller ikke: 31. -, Txa3 32. Txb5 (Tb2, Tb3!), Txa2 33. Tc5, a3 34. Txc4, Tb2 35. Tc1, a2 -/+ . Hvid forsøgte 31. Tc2, Ke7 32. Kf2, Kd6, men indså det håbløse i at fortsætte. Sort spiller Kxd5, Txa3, Tb3, a3, Tb2 osv. Hvid opgav.

Fjerde parti blev afgjort blot 3 dage efter med remis efter 35 træk. Trods merbonde (isoleret på f2) tilbød jeg i et slutspil med dronning, tårn og springer på hver side, men dog to pivåbne kongestillinger. Det ville være en evighed at vinde den slags i K-skak. Hvis det overhovedet var muligt.

Herefter resterede to partier, hvoraf jeg i det ene (det sidste) førte med en kvalitet, dog uden at kunne finde nogen gevinst. Det var strengt nødvendigt at forsøge at vinde begge partier for at være sikker på mindst en delt førsteplads.

John G. Madsen, Odense - MMH

1. b4, d5 2. Lb2, Sf6 3. e3, e6 4. b5, Sbd7 5. Sf3, Ld6 6. Le2, o-o 7. o-o, e5 8. a4, c6 9. d3, Dc7 10. La3, c5 11. h3, b6 12. Sh4, g6 13. c4, Lb7 14. cxd5, Sxd5 15. Lb2, e4!

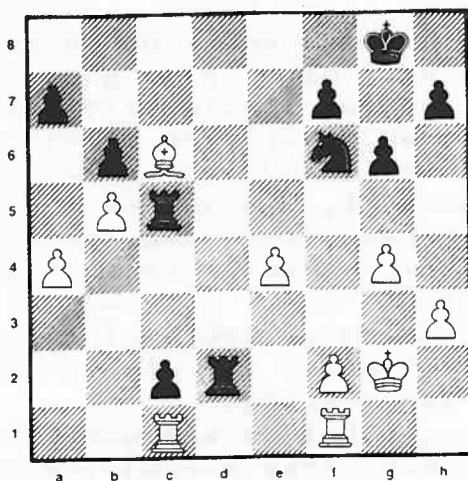
Ved første blik ser dette træk nok farligt ud, da a1-h8 diagonalen åbnes for hvid, men sort er foran i udvikling, så åbningen

af centrum er logisk. Hertil kommer, at sort får en dækket fribonde, og hop på stedet fører bare til en god stilling for hvid efter Sd2-c4 og senere d3-d4.

16. dxe4, S5f6 17. Sd2, Sxe4 (17. f3?, Lg3) 18. Sxe4, Lxe4 19. Db3, Lh2+. Et nyttigt mellemtræk. Udover at fjerne kongen fra centrum i et evt. slutspil opstår der muligheder for - med tempo - at true h3 eller g2. 20. Kh1, Le5 21. Sf3, c4!? Indledningen til en række komplikationer. Hele manøvreren krævede nøje beregning af om sort kunne beholde denne frække bonde eller ej. Jeg får kun denne ene chance til at støde den frem; ellers kommer Tc1, Sdc4 ell. lign. 22. Db4, Lxb2 23. Dxb2, c3 24. Db4, Sf6 25. Tac1, Tac8 26. Sg5, Tfe8 27. Dd4, De5 28. Dxe5, Txe5.

Så langt så godt. Nu var hvids bedste svar Sxe4 fulgt af Ld1, men 29. Sf3, Lxf3 30. Lxf3, c2! 31. Lc6 - med remistilbud, men hvid er i store vanskeligheder. Efter fx 31. Tfe1, Sd5 32. Lxd5 (eller fx 32. Te2, Sb4 33. Td2, Tc5 34. Le4, f5 35. Lf3, Sa2) Txd5 33. Kg1, Td2 34. Kf1, Tcd8! ser man ideen. Alle hvids officerer står simpelthen pat! Fx 35. Ta1, Td1 36. Ke2, T8d2+ 37. Kf1, Txa1 38. Txa1, Td1 + -/+ . Sort travler ved hvide bondetræk stille og roligt til b2 med kongen og spiller dernæst Td1!! . Denne herlige mulighed havde jeg bestandig for øje i det følgende, og sorts næste manøvrer dækker over bestræbelserne på at nå denne idealstilling.

31. -, Tc5 32. e4, Td8 33. g4, Td2 34. Kg2. Hvordan skal man så forstå denne stilling? Joh, det er ganske enkelt, når man får det at se:

Sort vinder fra diagramstillingen, hvis springeren kan nå ind til b3 eller d3. Det kan ske fra c5 eller f4. Sort er komplet ligeglad

med bondegevinster, bl. a. Tc4 eller Td4. Altså: 34., -h5! 35. g5, Sh7!
Ikke Txg5+ 36. Kf3 fulgt af Ke3 med modspil. 36. h4, Tc3
37. Tfe1, Sf8 38. Kf1, Se6 39. e5, Sc5 40. Le4, Sb3 41. Txc2, Tcxc2
42. Lxc2, Txc2 43. Td1, Tc1 44. Ke2, men samtidig opgivet. 0-1.
Stakkels hvid skrev senere at han blev overrasket over fem af
trækkene 30-36! Partiet tog alt i alt ca. 1 år.

Det allersidste parti blev en tæt affære. Med kvalitet i
overvægt stred jeg i 46 træk før jeg endelig fandt en vej at give
kvaliteten tilbage med forceret gevinst i et bondeslutspil. Således 5/6
blot ½ pt. foran nr. 2, og dermed oprykning til eliteklassen, såmænd.

Morten

Om løst og fast V

Når en mafiaboss har drevet sin fæle virksomhed længe nok og groft nok til med god grund at frygte retfærdighedens alt for korte arm, skifter han simpelthen identitet, og spillet fortsætter, bare med andre trumfer. Jeg spekulerer på, om det mon er ud fra den samme filosofi at EF her fra 1. november har taget navneforandring til EU, der skal nok være noget om det. I hvert fald er EF fra 1. november et fy-ord, lige så stygt som Røv, det må I endelig huske. Dog kan det i visse tilfælde tillades at benytte EF-navnet, for eksempel falder det helt naturligt at betegne en gennemsnitspolitiker som et slemt EF-hul, eller for at udtrykke ærgrelse eller en lignende negativ følelse kan fyndordet Rend mig i EFen godt forsvares. Jeg kan også give jer et tredje eksempel fra 1. runde i klubturneringen, hvor vore 4 hold tilsammen scorede 17 points eller 53,125%, hvad der må siges at være acceptabelt, men at det ene hold kun fik 1 pt og dermed reducerede den samlede score fra 66,667 %, det vil jeg kalde EF og gulvsand. I kan sikkert selv finde andre gode måder at bruge EF-navnet på og derved berige vort ædle modersmål; det kan nok tiltrænges for at modvirke den omsig-gribende amerikanisering.

Ved det nylig afholdte kommunalvalg oplystes det, at de københavnske borgmestre har hvert sit toilet på rådhuset; deres sarte EF-huller tåler

ikke at benytte samme lokum som almindelige dødelige. Det siges også at de kun bruger toiletpapir med personligt monogram, men det er vist alligevel løgn, trods alt.

En dyb sorg har ramt den kongelige familie: Den royale gravhund er forsvundet (deserteret?) og frygtes at flakke om i den nordsjællandske jungle i deprimeret sindstilstand. Der er ikke udsat nogen egentlig dusør, men det ligesom ligger i luften at den der tilvejebringer det kongelige kræ, død eller levende, i hvert fald kan regne med mindst et ridderkors; en oplagt chance for vore to kammerater i Hørsholm, bare på med vanten.

En følelse af rædsel bredte sig i byen, da vi fik invasion af computerstyrede fortidsuhrer, tyranno-, dino- og andre saurusser. Det var fa'me uhyggeligt, og så her op mod jul, hvad skal sådan noget gøre godt for? Vi har fuldt ud tilstrækkeligt i de eksemplarer der går løs oppe på Christiansborg, Uffemanden, Pia Baglæns, Skræppekirsten og Sorte Anders med de strittende fanatikerøjne, bare for at nævne et par af de prominente. Er det for at reducere os til lallende nervevrag, inden de skyder deres næste svinestreg af?

Det er på en måde opløftende, at et flertal af klubbens medlemmer sætter landets vel over klubbens; det så vi onsdag den 17. november, hvor kun ganske få var til stede i klubben, idet flertallet i åndeløs spænding på TV fulgte Danmarks skæbnekamp i Spanien, der altså ulykkeligvis endte i en katastrofe af samme omfang som nederlaget i krigen 1864. Det må forventes at der nu dekretes landesorg året ud, andet ville være uanstændigt, og desværre går vores juleafslutning med alt hvad dertil hører fløjten. Trist, meget trist, men vi skylder vort fædreland at bære det med værdighed. England expects every man to do his duty, som salig Christian IV sagde.

Under så sørgelige omstændigheder ville det være malplaceret at ønske jer glædelig jul, men lad os alle forenes i håbet om, at det ny Herrens år udvikler sig mere frydefuldt end det gamle sluttede. Amen.

Børge G.

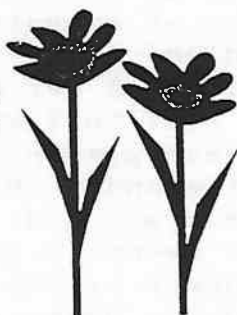
Program

Søndag 12. dec. kl. 12	1. hold, 3. division, 3. runde
Onsdag 15. dec. kl. 19,30	Holdmatcher i denne uge: 2., 3., 4., og juniorhold, samt evt. udsatte partier
Onsdag 22. dec. kl. 20,00	JULEAFSLUTNING
Onsdag 29. dec. kl. 20,00	Nytårsskak-turnering

Grønne Hjem

- ude og inde

PETER BANGSVEJ 267
2500 VALBY
TLF. 31 71 03 03

Vinterturnering: Afbud meldes til **KJELL: 42 57 22 86**

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,30 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Knud Larsen, Lauritz Sørensensvej 11,3. 2000 Kbh. F. Ingen tlf.!	
Kasserer	Kjell Suadicani	42 57 22 86
*Redaktion	Hans Nielsen	31 62 30 89
	Steen Schousboe	31 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33

***OBS Ny redaktion tiltræder med næste nummer**